

Comadeulia, V. *Eulia* *Comadí*, V. vol. II, s. v. *Atens*

COMADÓ

Pic de Comadó o de *Comadolça*, en el terme d'Er-⁵ Llo (Alta Cerdanya). A Er diuen *kòmədóls* (XXIII, 15) i a Llo *kòmədó* (XXIII, 36), probablement singular extret de *Comadós* (-oç) com si fos plural. Enlloc no se sent *Coma-d'ou* com interpreta C.A.Torràs.

Comagulans i *Comagús*, V. vol. II, s. v. *Agut*

COMAIXADALS

Vall del te. de Durro (Alta Ribagorça) (XIII, 156). Deu venir d'un adj. *aixadal* 'coma) conreada amb ¹⁵ aixada' (cf. *DECat* I, 104b19-105b34).

Comalada, *Comalats*, aniran a l'article *LADA*

COMALAVARE

Partida del terme d'Isil (Pallars Sobirà).
CUMBA (DE) ILLA VALLE 'coma de la vall', amb LL > r entre vocals, fenomen propi del parlar pre-català de la Vall d'Àneu (*E.T.C.* I, 132).

COMALEDA

Partida del terme de Guils del Cantó (Alt Urgell) (XXXVI, 34.9).

Del llatí CUMBA LAETA 'valleta fèrtil' (*EntreDL* II, 113-114).

COMA-LES-BIENES

Grandiosa vallada dins la Vall de Boí, afluent per l'esquerra de la Ribera de Caldes; hi desemboca 2 k. en línia recta aigües amunt del Balneari de Caldes, provinent del grup de pics de Coma-les-Bienes, que formen un petit circ lacustre, del qual surt el riu de Coma-les-Bienes (cf. *TVBoí* I, 5).

Compost amb *biena* (< probablement del cèltic BENNA 'clot, concavitat, recipient a manera de cove') ⁴⁰ (*TVBoí* I, 5; cf. art. *BENA* supra).

COMA-L'ESPADA

Gran afluent per l'esquerra de la Noguera de Caldes (Vall de Boí), que hi desaigua a la part alta de la ⁴⁵ Tolla de Cavallers, provinent del gran puig espatat anomenat *Punta Alta de Coma-l'Espada* (3014 m. alt.). Oït *kómalaspáda* i també *kómalespáda* allí per JCor. (XIII, 185) (1934, 1953).

Amb *espada*, variant d'*espasa* 'espatat' (cf. *TVBoí* ⁵⁰ I, 9-10; *DECat* III, 623a30-39).

COMA-LES-TORRES

Gran barranc, afluent per la dreta de la Noguera de Caldes, a la Vall de Boí (XIII, 177); desaigua a la ⁵⁵ Tolla de Cavallers, separat del barranc de Coma-lo-forno, de més al S., per l'enorme massís rocós de Coma-les-Torres —masses gegantesques de rocam que són les que deuen haver inspirat aquest nom de *torres* (cf. *TVBoí* I, 10).

COMALIME

Pla, font i pala del terme d'Estaon (Pallars Sobirà) (XXI, 164.164) (cf. *E.T.C.* I, 123).

ETIM. Potser de CUMBA LIMITIS 'vall del termenal' (o de LIMEN en el sentit de 'llindar, lloc d'entrada); però veg. el que en diré en altre article (cf. també *-ima* en *Serraïma* etc.).

Comallandara, V. s. v. *Ondara*

COMALLAURA

Partida del terme de Cérvoles (Flamicell).
ETIM. Format amb un derivat de *llaurar*, com *Rocallaura*, designant llocs marcats amb un o més solcs comparats amb els d'arada.

COMALLAVOSA

Mas del te. de Ripoll. Es troba en el sot per on es deixa la carretera de Ripoll a Sant Joan anant a Saltor.

²⁰ *PRON. MOD.:* *kòmæləbóza*, oït per JCor. allí (1929).

Amb un adj. *llavós*, *-osa* 'abundant en llaus i esllarissades' (cf. *DECat* v, 95b4-6).

²⁵ COMALLÉMPIA, -LLÍMPIA

1) *Comallémpia*, vall erma del terme de la Maçana (Andorra).

PRON. MOD. JCor. va sentir *kómalémpia* a Àreu i *kómalémpie* a Aós.

³⁰ *DOC. ANT.* *Coma Lémpea* a. 1518 (*Spill de Castellbò*, fol. 87r); *Coma Llemple* a. 1838 (Anyós, *Relació Vall d'Andorra*, 16).

2) Vall en el te. d'Erill (Vall de Boí) (XIII, 160). Oït *kómalímpia* per JCor. (1971) (cf. *TVBoí* I, 10).

³⁵ 3) *Tossal i pala de les Llimples*, partida de la Pobla de Roda (Alta Ribagorça) (XIX, 41), anomenada a Seradui *Comallimppla* (XIX, 43).

ETIM. Del llatí CUMBA LĪMPĪDA 'valleta sense vegetació' (cf. *TVBoí* I, 10; *E.T.C.* II, 19). En el darrer (i en part en el d'Andorra) *pi* > *pl* per contagi de la *l* inicial, si bé canviada després en *pl* per ultracorrecció.

COMA-LO-FORNO, Pic de ~

Cim culminant (3030 m. alt.) del massís del Besiberri que domina la Vall de Boí (Alta Ribagorça) (XIII, 176).

PRON. MOD.: *kómalofórno*, oït pertot a la Vall de Boí desde 1934, 1953 i sempre. Les grafies *Comoloforno* i anàlogues són disbarats de cartògrafs i enginyers forasters.

ETIM. *Coma-lo-forno* és 'coma de la forna'. Una *forna* (del ll. FORNAX refós amb 'fornal' i FORNIX 'fornícula') és en el país, una coveta o forat en una roca, com la cèlebre que s'obre en una cresta del Coma-lo-forno, visible des de lluny, *DECat* IV, 130b23-131b2; *TVBoí* I, 10.

Coma-lo-furno. Veïnat de bordes al capdamunt de la vall de *Castanesa* (Alta Ribagorça) (XIX, 158.23).

⁶⁰ Variant de l'anterior, amb la metafonia -o-u > -á-o de tipus pre-català i alt-aragonès (cf. *DECat* IV,